

شیوه نامه اجرایی آئین نامه ارتقای مرتبه اعضای هیأت علمی

بخش اول: مؤسسه های آموزشی

(مصوب جلسه ۶۷۹ مورخ ۸۹/۱۰/۱۴ شورای عالی انقلاب فرهنگی)

مقدمه

این شیوه نامه در اجرای ماده «۱» بخش سوم آئین نامه ارتقا مرتبه ابلاغی طی بخشنامه شماره ۸۹/۱۵/۹۸۷۲۷ مورخ ۸۹/۱۲/۳ به شرح ذیل تدوین گردیده و برای اعضای هیأت علمی آموزشی شاغل در مؤسسه های آموزشی دولتی و غیردولتی وابسته به وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، سایر دستگاه های اجرایی و نهادهای عمومی کشور از تاریخ ۱۳۹۰/۶/۱ لازم الاجرا می باشد.

فصل اول: اختصارات

۱. وزارت: منظور، وزارت علوم، تحقیقات و فناوری است.
۲. مؤسسه: به هر یک از دانشگاه ها و مؤسسه های آموزش عالی، پژوهشی و فناوری دولتی و غیردولتی که دارای مجوز از شورای گسترش آموزش عالی «وزارت» یا سایر مراجع قانونی ذیربط می باشند، اطلاق می گردد.
۳. حوزه علمیه: به کلیه مراکز آموزشی و پژوهشی حوزوی که بر اساس مجوز شورای عالی حوزه علمیه قم مجاز به فعالیت و صدور مدرک تحصیلی حوزوی می باشند، اطلاق می گردد.
۴. دستگاه اجرایی: به کلیه وزارتخانه ها، مؤسسه های دولتی، مؤسسه ها یا نهادهای عمومی غیردولتی، شرکت های دولتی و همچنین کلیه دستگاه هایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر و یا تصریح نام بوده و مصادیق آن به تائید هیأت امنای «مؤسسه» می رسد، اطلاق می گردد.
۵. مؤسسه یا نهاد عمومی غیردولتی: به واحد سازمانی مشخصی که دارای استقلال حقوقی بوده و با تصویب مجلس شورای اسلامی و یا سایر مراجع ذیصلاح ایجاد شده یا می شود و بیش از پنجاه درصد (۵۰٪) بودجه سالانه آن از محل منابع غیردولتی تأمین و انجام وظایف و خدمات دارای جنبه عمومی را عهده دار می باشد، اطلاق می گردد.
۶. عضو هیأت علمی: به هر یک از اعضای هیأت علمی آموزشی و یا پژوهشی که براساس ضوابط و مقررات «وزارت» به استخدام «مؤسسه» درآمده باشد، اطلاق می گردد.
۷. شناسنامه علمی: به مجموعه فرم هایی که به منظور ارزیابی صلاحیت علمی عضو هیأت علمی بر اساس فعالیت های مندرج در جداول موضوع مواد ۱ تا ۴ بخش اول آئین نامه ارتقا مرتبه («فرهنگی - تربیتی - اجتماعی»، «آموزشی»، «پژوهشی - فناوری» و «علمی - اجرایی») تهیه، تکمیل و به تائید مراجع ذیربط رسیده باشد، اطلاق می گردد.

فصل دوم: تعاریف

۱. **تدوین کتاب:** مطالب یا داده‌های هدفمند و منسجم است که از منابع مختلف تهیه و در یک مجموعه گردآوری می‌شود.
۲. **تألیف کتاب:** نوعی از تدوین کتاب مشتمل بر مجموعه‌ای از داده‌های علمی و نظریات پذیرفته شده است که براساس تحلیل جدید و یا ترکیب مبتکرانه ساماندهی می‌شود و معمولاً توأم با نقد و یا نتیجه‌گیری است.
۳. **تصنیف کتاب:** نوعی از تألیف کتاب مشتمل بر مجموعه‌ای است که حداقل ۲۰٪ آن بر اساس دیدگاه‌های جدید و نوآوری‌های علمی نویسنده یا نویسندگان، تدوین و همراه با تحلیل یا نقد دیدگاه‌های دیگران در یک موضوع مشخص می‌باشد، هر چند که ممکن است آنها را قبلاً در مقالات خود منتشر کرده باشند.
۴. **تصحیح انتقادی کتاب:** عبارت است از معرفی نسخه - بدل های موجود در جهان، تشخیص صحیح‌ترین و نزدیک‌ترین نسخه به زمان حیات مؤلف، ارائه روش تحقیق، شرح و توضیح مستندات متن، ذکر مأخذ و منابع مورد استفاده با استناد به شواهد و کتاب‌شناسی آن، تکمیل نقایص چه در عبارت و چه در محتوا و داوری در بهترین برداشت و نظایر آن.
۵. **نشریه علمی معتبر:** نشریه علمی معتبر اعم از نشریه علمی معتبر داخلی و خارجی است. نشریه علمی معتبر داخلی نشریه‌ای (کاغذی یا الکترونیکی) است که دارای درجه علمی - پژوهشی یا علمی - ترویجی از «وزارت» و همچنین وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی یا حوزه علمیه باشد. نشریه علمی معتبر خارجی نشریه‌ای (کاغذی یا الکترونیکی) است که امتیاز آن متناسب با درجه اعتبار آن توسط هیأت‌مميزه تعیین می‌گردد.
۶. **همایش علمی معتبر:** همایشی است که با داوری مقالات دریافتی همراه بوده و پس از ارائه هر مقاله، نقد و بررسی یا پرسش و پاسخ درخصوص آن مقاله توسط حضار انجام می‌شود. در این نوع همایش صرفاً مقالات علمی (بنیادی، کاربردی، توسعه‌ای یا فناوری) ارائه می‌شود.
۷. **نمایه معتبر:** مشتمل است بر نمایه ارائه شده توسط پایگاه استنادی علوم جهان اسلام (ISC) و نمایه‌های معتبر بین‌المللی که مقبولیت بین‌المللی آن به تائید هیأت‌مميزه رسیده باشد.
۸. **مقاله پراستناد:** به مقاله‌ای که متناسب با هر رشته دارای تعداد استنادهایی بیش از تعداد مشخصی در گزارش نمایه ISC و یا یکی از نمایه‌های معتبر بین‌المللی به ترتیب در ۵ و یا ۱۰ سال قبل از سال مرجع باشد، اطلاق می‌گردد.
۹. **مقاله داغ:** به مقاله‌ای که متناسب با هر رشته دارای استنادهایی بیش از تعداد مشخصی در گزارش نمایه ISC یا یکی از نمایه‌های معتبر بین‌المللی در ۲ سال قبل از سال مرجع باشد، اطلاق می‌گردد.
۱۰. **نظریه:** عبارت است از مجموعه به هم پیوسته‌ای از مفاهیم، تعاریف، قضایا و پیشنهادها که به منظور تبیین و پیش‌بینی پدیده‌ها یا حقایق ارائه می‌شود.

۱۱. **خلاقیت:** عبارتست از فرآیند شکسته شدن و دوباره ساخته شدن دانش موجود توسط فرد خلاق درباره یک موضوع و به دست آوردن بینش جدید نسبت به ماهیت آن با رویکردی نو در جهت تشریح، برداشت، برقراری روابط، کشف نادانسته‌ها به منظور پردازشی نو از آن موضوع.
۱۲. **نوآوری:** عبارتست از تحقق بخشیدن، عینی کردن و ارائه نتایج خلاقیت که به صورت ارائه یک مفهوم، تعریف، قضیه یا پیشنهاد جدید (معمولاً در قالب یک مقاله علمی یا طراحی یک محصول و یا خدمت جدید) ظهور می‌کند.
۱۳. **دانش آموخته ممتاز:** دانش آموخته‌ای است که از لحاظ میانگین کل در دوره‌های کاردانی و کارشناسی جزو بیست درصد (۲۰٪) اول و در دوره تحصیلات تکمیلی، جزو بیست و پنج درصد (۲۵٪) اول دانش آموختگان هم دوره‌ای‌های خود در رشته مربوط بوده و الزاماً دارای معدل بالای ۱۶ باشد.
۱۴. **پیوست فرهنگی:** سندی است مشتمل بر مطالعات کارشناسی، مبین پیش‌بینی پیامدهای فرهنگی و اعمال الزامات و استانداردهای مربوط در هر نوع طرح، تصمیم و اقدام کلان اقتصادی، سیاسی، حقوقی قضایی، اجتماعی و فرهنگی متناسب با مقتضیات و شرایط جامعه.
۱۵. **کرسی نقد و نظریه پردازی:** نشستی است که برای ارزیابی یک نظریه، نوآوری، نقد و مناظره در حوزه علوم انسانی و معارف اسلامی زیر نظر هیأت حمایت از کرسی‌های نظریه‌پردازی، نقد و مناظره و بر اساس ضوابط و مقررات آن هیأت در مراکز علمی برگزار می‌گردد.

فصل سوم: ضوابط کلی

ماده ۱- حداقل مدت اشتغال تمام وقت و مستمر اعضای هیأت علمی در هر مرتبه به منظور ارتقا به مرتبه بالاتر عبارت است از:

الف- مربی آموزشیار (با مدرک کارشناسی ارشد)	۳ سال
ب- مربی	۵ سال
ج- استادیار	۴ سال
د- دانشیار	۴ سال

تبصره ۱- موارد ذیل در حداقل مدت اشتغال تمام وقت عضو هیأت علمی برای ارتقا به مرتبه بالاتر قابل احتساب نمی‌باشد:

الف- دوره ضرورت خدمت نظام وظیفه

ب- مدت مأموریتی که منجر به قطع وظایف آموزشی و یا پژوهشی عضو هیأت علمی در مؤسسه محل خدمت و یا محل مأموریت می‌گردد. (بأستثنای مقامات موضوع ماده «۴۴» آئین‌نامه

استخدامی اعضای هیأت علمی و مشمولین تبصره «۲» ذیل این ماده)

ج- مدت خدمت بیش از یک سوم دوره توقف در مؤسسات پژوهشی

تبصره ۲- دوره فرصت مطالعاتی و پسا دکتری اعضای هیأت علمی جزو حداقل مدت اشتغال آنان برای ارتقا به مرتبه بالاتر محسوب می گردد.

تبصره ۳- هر دو سال خدمت اعضای هیأت علمی نیمه حضوری و نیمه وقت برای ارتقا به مرتبه بالاتر به ترتیب معادل "یک و نیم" و "یک" سال خدمت تمام وقت آنان تلقی می گردد.

تبصره ۴- حداقل مدت اشتغال آن دسته از استادیاران و دانشیارانی که به تشخیص هیأت ممیزه ذیربط حائز شرایط ارتقا به مرتبه بالاتر می باشند، می تواند به تشخیص آن هیأت با کسب امتیازات مندرج در بندهای ذیل تا یکسال کاهش یابد مشروط بر اینکه مجموع مدت اشتغال آنان در مرتبه های مذکور کمتر از ۷ سال نباشد.

۱. میانگین امتیاز کسب شده از بند «۶» ماده «۱» آئین نامه ارتقا به میزان حداقل امتیاز لازم از بند مذکور در طول دوره مورد ارزیابی

۲. حداکثر امتیاز در واحد کار یا ترم از بند «۱» ماده «۲» آئین نامه ارتقا در هر نیم سال تحصیلی در طول دوره مورد ارزیابی (۰/۷ امتیاز)

۳. ۱/۵ برابر حداقل امتیاز بندهای تعیین کننده ماده «۳» آئین نامه ارتقا

۴. ۱/۵ برابر حداقل امتیاز کل از مجموع مواد «۱» الی «۴» آئین نامه ارتقا

ماده ۲- برای ارتقای اعضای هیأت علمی از یک مرتبه به مرتبه بالاتر منحصراً امتیازهایی که در مرتبه فعلی کسب شده باشد مبنای محاسبه خواهد بود.

ماده ۳- در صورت تائید ارتقا مرتبه عضو هیأت علمی توسط هیأت ممیزه، تاریخ اجرای حکم ارتقا مرتبه متقاضیان از تاریخ ثبت شناسنامه علمی در دبیرخانه کمیته منتخب می باشد مشروط بر آن که کلیه امتیازهای لازم به تشخیص کمیسیون تخصصی مربوطه تا آن زمان کسب شده باشد.

تبصره: تاریخ اجرای حکم ارتقا مرتبه پرونده هایی که به دلیل عدم کسب حداقل امتیازهای لازم از طرف کمیته منتخب، کمیسیون تخصصی یا هیأت ممیزه رد شده باشد پس از تکمیل، تاریخ ثبت مجدد پرونده در دبیرخانه کمیته منتخب خواهد بود.

ماده ۴- دارندگان مدارک سطح ۳ و یا ۴ حوزوی و نیز خبرگان بدون مدرک دانشگاهی که مرتبه علمی آنان به تائید مراجع ذیصلاح رسیده و یا می رسد بر اساس ضوابط و مقررات آئین نامه ارتقا، به مرتبه بالاتر ارتقا می یابند.

تبصره: متقاضیان حوزوی دارای فعالیت آموزشی و پژوهشی در حوزه علمیه می بایست شناسنامه علمی خود را در چارچوب ضوابط این شیوه نامه و مطابق فرم ها و جداول مربوطه تنظیم نموده و پس از تائید مراجع دارای مجوز شورای عالی مرکز مدیریت حوزه علمیه قم به مؤسسه محل خدمت ارائه نمایند.

ماده ۵- تقاضای ارتقا مرتبه اعضای هیأت علمی مأمور به تحصیل صرفاً پس از اتمام مأموریت تحصیلی آنان قابل بررسی می باشد.

تبصره: مربیان آموزشیار و یا مربیانی که پس از طی دوره توقف لازم به مأموریت تحصیلی اعزام شده و تقاضای خود را پیش از اعزام به کمیته منتخب ارائه نموده باشند، از شمول این ماده مستثنی بوده و تقاضای ایشان قابل رسیدگی می باشد.

ماده ۶- مربیان آموزشیار و یا مربیانی که با مجوز شورای بورس وزارت و با استفاده از مأموریت تحصیلی موفق به اخذ مدرک کارشناسی ارشد و یا دکتری (حسب مورد) شده و یا می‌شوند می‌توانند بدون رعایت دوره توقف و کسب حداقل امتیازات لازم، به صرف ارائه مدرک مورد نظر به مرتبه بالاتر ارتقا یابند و تاریخ اجرای حکم آنان از تاریخ انتصاب و شروع به کار مجدد با مدرک کارشناسی ارشد و یا دکتری (حسب مورد) می‌باشد.

تبصره: تصمیم‌گیری در خصوص ارتقا مرتبه مربیان آموزشیار (دارای مدرک کارشناسی ارشد) و یا مربیانی که بدون استفاده از مأموریت تحصیلی موفق به اخذ مدرک دکتری شده و یا می‌شوند با ارائه حداقل دو مقاله علمی - پژوهشی در نشریات معتبر علمی بر عهده هیأت‌مهمیزه ذیربط می‌باشد و تاریخ ارتقا مرتبه آنان پس از تأیید هیأت‌مهمیزه تاریخ مؤخر اخذ مدرک دکتری و یا مقالات مذکور خواهد بود.

ماده ۷- اعضای هیأت‌علمی فاقد مدرک دکتری و یا سطح ۴ حوزوی که براساس امتیازات لازم به مرتبه استادیاری ارتقا یافته‌اند، صرفاً پس از اخذ مدرک دکتری و یا سطح ۴ حوزوی با کسب امتیازات لازم می‌توانند به مراتب علمی بالاتر ارتقا یابند.

تبصره: متقاضیان فاقد مدارک دانشگاهی که صلاحیت آنان در مرتبه فعلی بر اساس رأی کمیسیون خبرگان بدون مدرک دانشگاهی مستقر در «وزارت» به تأیید رسیده باشد جهت ارتقا به مراتب بالاتر از شمول مفاد این ماده مستثنی می‌باشند.

ماده ۸- اعضای هیأت‌علمی پیمانی همانند اعضای هیأت‌علمی رسمی با رعایت کامل قوانین و مقررات و در صورت احراز شرایط لازم پس از تصویب هیأت‌مهمیزه ذیربط می‌توانند به مرتبه بالاتر ارتقا یابند.

تبصره: فعالیت‌های چهارگانه اعضای هیأت‌علمی موضوع این ماده که پس از اتمام دوره سربازی و یا طی دوره ضرورت در «مؤسسه» به استخدام همان «مؤسسه» درآمده باشند قابل احتساب خواهد بود.

ماده ۹- ایرانیان مقیم خارج از کشور و یا اتباع خارجی که در دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی خارج از کشور دارای مرتبه علمی بوده و با رعایت قوانین و مقررات مربوطه به استخدام «مؤسسه» درآمده باشند، چنانچه مرتبه فعلی آنان به تأیید هیأت‌مهمیزه مرکزی «وزارت» رسیده باشد براساس ضوابط و مقررات آئین‌نامه ارتقا، به مرتبه بالاتر ارتقا می‌یابند.

ماده ۱۰- حکم بازنشستگی اعضای هیأت‌علمی متقاضی ارتقا به مرتبه بالاتر، قطع نظر از تأیید یا عدم تأیید هیأت‌مهمیزه ذیربط تابع ضوابط و مقررات صندوق بازنشستگی مربوطه می‌باشد. در هر حال چنانچه عضو هیأت‌علمی متقاضی ارتقا قبل از بازنشستگی مدارک خود را تحویل کمیته منتخب نموده باشد، تقاضای وی قابل بررسی خواهد بود.

ماده ۱۱- اعمال هر گونه ضوابط و مقررات دیگر از سوی «مؤسسه» صرفاً با رعایت ضوابط و مقررات مندرج در آئین‌نامه ارتقا مرتبه و با ارائه پیشنهاد هیأت‌مهمیزه «مؤسسه» به مرکز هیأت‌های امنای و هیأت‌های مهمیزه «وزارت» و پس از تأیید مراجع ذیربط امکان‌پذیر می‌باشد.

ماده ۱۲- مرکز هیأت‌های امنای و هیأت‌های مهمیزه «وزارت» در اجرای بند «۹» ماده «۳» «مقررات مربوط به طرز تشکیل و اختیارات و وظایف هیأت‌های مهمیزه مرکزی» بر حسن اجرای آئین‌نامه ارتقا نظارت داشته و در صورت لزوم رأساً از طریق طرح پرونده در کمیسیون‌های تخصصی و هیأت‌های مهمیزه

مستقر در «وزارت» اقدام به بررسی پرونده اعضای هیأت علمی خواهد نمود که در این صورت رأی ابلاغی از سوی آن مرکز لازم‌الاتباع می‌باشد.

فصل چهارم: ضوابط اختصاصی

ماده ۱- شیوه ارزیابی امتیازات موضوع ماده ۱ بخش اول آئین نامه ارتقا

ارزیابی امتیازهای قابل محاسبه از فعالیت‌های "فرهنگی- تربیتی- اجتماعی" اعضای هیأت علمی «مؤسسه» براساس جداول مندرج در فرم شماره «۱» شناسنامه علمی و با رعایت دقیق توضیحات ذیل آنها منحصراً توسط کمیسیون تخصصی موضوع ماده «۱» آئین نامه ارتقا صورت می‌پذیرد. تبصره- بررسی امتیازهای موضوع این ماده بدون نیاز به بررسی در کمیته منتخب «مؤسسه»، صرفاً توسط کمیسیون تخصصی موضوع ماده «۱» آئین نامه ارتقا مرتبه انجام می‌پذیرد.

ماده ۲- شیوه ارزیابی امتیازات موضوع ماده ۲ بخش اول آئین نامه ارتقا

ارزیابی امتیازهای قابل محاسبه از فعالیت‌های آموزشی اعضای هیأت علمی «مؤسسه» بر اساس جداول مندرج در فرم شماره «۲» شناسنامه علمی و با رعایت دقیق توضیحات ذیل آنها صورت می‌پذیرد. تبصره ۱- تعیین شاخص‌های مربوط به ارزیابی رعایت نظم و انضباط درسی و شئون آموزشی عضو هیأت علمی و میزان اهمیت هر یک از شاخص‌های تعیین شده در قالب کاربرگ شماره «۱-۲» بر عهده شورای آموزشی مؤسسه بوده و نحوه ارزیابی آن در هر نیم‌سال تحصیلی می‌بایست بر مبنای صفر تا بیست و به شرح رابطه ذیل کاربرگ «۱-۲» محاسبه گردد. لازم به توضیح است چنانچه نمره ارزیابی عضو هیأت علمی بیش از دو نیم‌سال تحصیلی متوالی از ۰/۳۵ کمتر باشد ارتقا مرتبه وی به مدت یک‌سال به تعویق خواهد افتاد. تبصره ۲- تعیین شاخص‌های مربوط به ارزیابی کیفیت تدریس عضو هیأت علمی و میزان اهمیت هر یک از شاخص‌های تعیین شده در قالب کاربرگ‌های شماره «۲-۲» (الف- ج- ه- و) بر عهده شورای آموزشی مؤسسه محل تدریس بوده و نحوه ارزیابی آن می‌بایست بر مبنای صفر تا پنج به شرح رابطه‌های ذیل کاربرگ‌های مربوطه محاسبه گردد. تبصره ۳- فعالیت‌های آموزشی عضو هیأت علمی برای کلیه دوره‌های آموزشی رسمی مصوب اعم از حضوری، غیر حضوری (آموزش‌های الکترونیکی برخط online) و نیمه حضوری در احتساب کمیته تدریس به ترتیب با ضرایب ۱، ۰/۷۵ و ۰/۵ محاسبه می‌گردد. تبصره ۴- تدریس در هر یک از سطوح ۱، ۲، ۳ و ۴ حوزه علمیه، به ترتیب معادل تدریس در دوره کاردانی، کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری محسوب می‌شود. تبصره ۵- ارزیابی کمیته تدریس دروس عملی از لحاظ امتیازدهی دقیقاً مشابه دروس نظری خواهد بود. تبصره ۶- حداکثر امتیاز قابل محاسبه کمیته تدریس برای اعضای هیأت علمی در هر نیم‌سال تحصیلی ۶ امتیاز می‌باشد.

تبصره ۷- چنانچه واحد موظف تعیین شده برای عضو هیأت علمی بر اساس برنامه ریزی مؤسسه کمتر از واحد موظف آموزشی مصوب باشد وی می تواند با رعایت تبصره «۳» ذیل بند «۳» جدول شماره «۲» بخش اول آئین نامه ارتقا پس از اخذ مجوز از مؤسسه متبوع جهت تدریس در سایر دانشگاه ها و مؤسسات آموزش عالی، با ارائه گواهی لازم و مستندات کمیت و کیفیت تدریس (تا تکمیل واحد موظف مربوطه) از امتیازات ماده «۲» بهره مند گردد.

تبصره ۸- اعضای هیأت علمی دارای سمت های اجرایی که واحد موظف آنان صفر واحد تعیین گردیده است (مشاغل موضوع ماده «۴۴» آئین نامه استخدامی اعضای هیأت علمی) در زمان تصدی مشاغل مربوطه از حداقل امتیاز کیفیت تدریس و حداکثر امتیاز کمیت تدریس بهره مند می گردند. امتیاز کمیت تدریس سایر مشاغل دارای کسر واحد موظف به صورت کامل و کیفیت تدریس آنان بر اساس واحد موظف تعیین شده محاسبه می گردد.

تبصره ۹- چنانچه عضو هیأت علمی متقاضی ارتقا به مرتبه دانشیاری مفتخر به کسب عنوان سرآمدی آموزش باشد بنا به درخواست وی و تصویب هیأت ممیزه مؤسسه و تأیید هیأت ممیزه مرکزی، ملزم به رعایت شرط کسب حداقل امتیازهای تعیین کننده مواد «۳» و «۴» بخش اول آئین نامه ارتقا مرتبه نخواهد بود. سرآمدی در آموزش با احراز شرایط ذیل تحقق می یابد:

۱. کسب حداقل ۸ امتیاز از بند «۶» ماده «۱»
۲. کسب سقف امتیاز از بند «۱» ماده «۲» (۷ امتیاز)
۳. کسب حد نصاب لازم از بند «۲» ماده «۲» (۶ امتیاز)
۴. کسب حداقل ۱۰ امتیاز بیش از حداقل امتیاز تعیین شده در بند «۳» ماده «۲» (۱۸ امتیاز)
۵. کسب سقف امتیاز از بند «۲-۵-۲» ماده «۲» (۲ امتیاز)
۶. کسب سقف امتیاز از بند «۲-۶-۲» ماده «۲» (۲ امتیاز)
۷. کسب حداقل ۱۲۰ امتیاز از مجموع مواد «۱» الی «۴» آئین نامه ارتقا مرتبه

ماده ۳- شیوه ارزیابی امتیازات موضوع ماده ۳ بخش اول آئین نامه ارتقا

ارزیابی امتیازات قابل محاسبه از فعالیت های پژوهشی- فناوری اعضای هیأت علمی «مؤسسه» بر اساس جداول مندرج در فرم شماره «۳» شناسنامه علمی و با رعایت دقیق توضیحات ذیل آن ها صورت می پذیرد.
تبصره ۱- در احتساب امتیاز مقاله و یا کتاب صرفاً تاریخ پذیرش و یا چاپ مقاله یا کتاب حسب مورد ملاک عمل می باشد.

تبصره ۲- چنانچه متقاضی ارتقا از امتیاز پذیرش چاپ مقاله و یا کتابی برای ارتقا به مرتبه فعلی استفاده ننموده باشد، امتیاز آن مقاله یا کتاب در صورتی که تاریخ چاپ آن بعد از تاریخ ارتقا مرتبه فعلی باشد قابل محاسبه است.

تبصره ۳- در امتیازدهی به مقالات دارای همپوشانی لازم است امتیاز تعیین شده در میزان همپوشانی ضرب و سپس بر اساس سهم تعیین شده در جدول ذیل بند «۳-۱» فرم شماره «۳» شناسنامه علمی محاسبه گردد.

تبصره ۴- برای ارتقا به مرتبه دانشیاری و استادی به ترتیب ارائه حداقل «۲» و «۳» مقاله علمی پژوهشی معتبر مستقل الزامی است و منظور از مقاله مستقل مقاله‌ای است که نویسنده آن صرفاً شخص متقاضی باشد. چنانچه مقاله، مستخرج از پایان نامه یا رساله دانشجو بوده و دانشجو و استاد راهنمای وی (متقاضی) مشترکاً نویسندگان مقاله باشند، آن مقاله نیز مستقل تلقی می‌گردد.

تبصره ۵- چنانچه بخشی از مطالب یک مقاله (نه صد در صد آن) مستخرج از رساله یا پایان نامه متقاضی ارتقا باشد بخش مربوطه متناسب با نوع کمیت و کیفیت مقاله در هر یک از بندهای جداول «۱-۳» تا «۳-۳» فرم شماره ۳ شناسنامه علمی قابل احتساب می‌باشد.

تبصره ۶- ارتقا به مرتبه استادی علاوه بر کسب حداقل امتیازات مندرج در جدول شماره «۵» بخش اول آئین نامه ارتقا مرتبه با رعایت تبصره «۴» این ماده، مستلزم تحقق حداقل یک مورد از موارد ذیل می‌باشد:

۱. هدایت رساله دو دانشجوی دوره دکتری در مؤسسه محل خدمت یا سایر مؤسسه‌های دارای

دوره دکتری (با اخذ موافقت «مؤسسه») در رشته مربوط

۲. هدایت پایان نامه هشت دانشجوی دوره کارشناسی ارشد در مؤسسه محل خدمت و یا سایر

مؤسسه‌ها (با اخذ موافقت «مؤسسه») برای مؤسسه‌های فاقد دوره دکتری در رشته مربوط

۳. دارا بودن یک کتاب تألیفی

۴. دارا بودن یک طرح پژوهشی ملی و یا سه طرح استانی یا منطقه‌ای

۵. ارائه یک نظریه جدید با تائید مراکز علمی معتبر ذیربط (انجمن علمی مربوطه، معاونت پژوهش

و فناوری «وزارت» و هیأت ممیزه ذیربط)

تبصره ۷- امتیاز کلیه مقالات و خلاصه مقالات موضوع بندهای «۱-۳» الی «۳-۵» صرفاً بر اساس جدول

ذیل بند «۱-۳» فرم شماره «۳» شناسنامه علمی محاسبه می‌گردد. در مواردی که مقاله، مستخرج

از پایان نامه یا رساله دانشجو باشد امتیاز نفر اول به استاد راهنما تعلق می‌گیرد.

تبصره ۸- چنانچه هدایت پایان نامه یا رساله چند دانشجو را یک استاد راهنما بر عهده داشته و دانشجویان

ذیربط به همراه استاد راهنمای یاد شده نویسندگان مقاله باشند متقاضی ارتقا (استاد راهنما) از

امتیاز نفر اول برخوردار خواهد شد.

تبصره ۹- چنانچه هدایت پایان نامه یا رساله دانشجو را بیش از یک استاد راهنما بر عهده داشته باشند صرفاً

استاد راهنمای اول می‌تواند از سهم امتیاز تعیین شده برای نفر اول برخوردار گردد.

ماده ۴- شیوه ارزیابی امتیازات موضوع ماده ۴ بخش اول آئین نامه ارتقا

ارزیابی امتیازات قابل محاسبه از فعالیت‌های اجرایی اعضای هیأت علمی «مؤسسه» براساس جداول مندرج در فرم شماره «۴» شناسنامه علمی و با رعایت دقیق توضیحات ذیل آنها صورت می‌پذیرد.

این شیوه نامه در چهار فصل متضمن مجموعاً «۱۶» ماده و «۲۹» تبصره به تصویب وزیر محترم علوم، تحقیقات و فناوری رسید و از تاریخ ۹۰/۶/۱ لازم الاجرا می‌باشد.